

Sygn. akt: I C 353/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Poręba
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Nowobilaska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A w W. na rzecz powoda W. P. kwotę 8.700 zł (osiem tysięcy siedemset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A w W. na rzecz powoda W. P. kwotę 5.084,79 zł (pięć tysięcy osiemdziesiąt cztery złote 79/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 100 zł od dnia 20 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 600 zł od dnia 21 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 638,80 zł od dnia 7 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 3.745,99 zł od dnia 29 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz dalszymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty

tytułem odszkodowania;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znieść;

V. kosztami sądowymi, których rozliczenie pozostawia Referendarzowi Sądowemu obciąża strony po połowie.

Z: /

1. (...)

2. (...)

Dnia 20 czerwca 2016 roku

Sygn. akt I C 353/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 czerwca 2016 r.

Powód W. P. w pozwie z dnia 15 stycznia 2015 roku domagał się zasądzenia na podstawie 445 § k.c. od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. kwoty 30000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami w następującym zakresie: co do kwoty 8700 złotych od dnia 20 września do dnia zapłaty, co do kwoty 21300 złotych od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej do dnia zapłaty. W. P. domagał się także na podstawie art. 444 § 1 kodeksu cywilnego zasądzenia kwoty 1338,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi co do kwoty 100 złotych od dnia 20 września 2013 roku do dnia zapłaty, co do kwoty 600 złotych od dnia 6 listopada do dnia zapłaty, co do kwoty 638,80 od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej do dnia zapłaty. W. P. żądał również na podstawie art. 361 § 2 kodeksu cywilnego zasądzenia kwoty 40175 ,45 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że 14 sierpnia 2013 jechał wraz z małżonką M. P. motocyklem marki M. (...). W M. doszło do wypadku drogowego spowodowanego przez kierującego samochodem marki V. (...) nr rej. (...). W wyniku tego zdarzenia drogowego W. P. został przetransportowany do szpitala, gdzie był hospitalizowany przez okres 2 dni. Powód twierdził, iż w wyniku przedmiotowego wypadku doznał urazu powłok klatki piersiowej i jamy brzusznej oraz licznych otarć naskórka oraz urazu kręgu Th 7. Na skutek tego zdarzenia powód nie wykonał swojego zobowiązania do przeprowadzenia wcześniej umówionego zlecenia w wyniku czego poniósł straty w wysokości 40175,45 złotych. Powód niezwłocznie po wypisie miał rozpocząć leczenie połączone z rehabilitacją w Poradni Ortopedycznej i Rehabilitacyjnej. Koszt tego leczenia i dojazdów do tej placówki miał wynieść według powoda 1338,80 złotych. W przedmiocie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę powód wielokrotnie podkreślał, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zadośćuczynienie winno mieć charakter kompensacyjny podczas gdy kwota wypłacona przez stronę pozwaną tj. 1300 złotych ma zdaniem powoda charakter czysto symboliczny. Opisując krzywdę poniesioną na skutek wypadku z dnia 14 sierpnia powód zwrócił uwagę przede wszystkim na długotrwałość leczenia, brak powrotu do wcześniejszej sprawności, konieczność zmiany sposobu zarobkowania, ból związany z doznanymi urazami oraz wymuszoną zmianę wcześniejszego trybu życia.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew z dnia 16 kwietnia 2015 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu pozwana kwestionowała wysokość żądanego zadośćuczynienia oraz rozmiar krzywdy, której powód miał doznać na skutek wypadku drogowego. Zwracała ona uwagę przede wszystkim na fakt, że powód jedynie 2 dni przebywał w szpitalu. Ponadto wątpliwości strony pozwanej budziła także opisywana przez powoda długość jego leczenia i rehabilitacji, a także to, iż skutkiem wypadku było naruszenie kręgu Th 7. Zdaniem pozwanej powód nie udowodnił w wystarczający sposób zasadności poniesionych kosztów leczenia i dojazdu do przychodni. Towarzystwo (...) S.A. nie zgadzała się też ze sposobem wyliczenia straty jakiej powód doznał na skutek niezawinionej przez siebie rozwiązanej umowy na roboty budowlane. Strona pozwana kwestionowała zarówno czas niezdolności do pracy powoda a także wyliczenie straty, której W. P. doznał

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 14 sierpnia 2013 roku około godziny 8.00 w miejscowości M. na drodze powiatowej nr (...) miało miejsce zdarzenie drogowe w trakcie którego kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), podczas wyjeżdżania z drogi podporządkowanej nie zachował szczególnych środków ostrożności, wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu W. P. kierującemu motocyklem marki M. (...) o nr rej (...) poruszającego się drogą z pierwszeństwem przejazdu, doprowadzając do zderzenia pomiędzy tymi pojazdami.

Dowód : zaświadczenie Komendy Miejskiej Policji w N. z dnia 21.08.2013r., sygn. akt (...) - k. 21-22, zawiadomienie Komendy Miejskiej Policji w N. z dnia 24.10.2013 r. o przesłaniu wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w Nowym Sączu, sygn. akt (...) k. 23

Bezpośrednio po zdarzeniu W. P. został przetransportowany do Szpitala (...) w N., gdzie był hospitalizowany od dnia 14.08.2013 r. do dnia 16.08. 2013 r. z rozpoznaniem stłuczenia powłok klatki piersiowej i jamy brzusznej, licznych otarć naskórka. Podczas hospitalizacji był on także obserwowany w kierunku krwiaka śledziony, niemniej jednak taki uraz wykluczono po wykonaniu badania TK jamy brzusznej. W związku z dolegliwościami będącymi następstwem wypadku powód podjął leczenie w (...) Sp. z o.o. w N.. Leczenie to było prowadzone w ramach środków finansowanych z Narodowego Funduszu Zdrowia. W ramach wskazanego leczenia w dniu 20 sierpnia 2013 roku skierowano W. P. na USG jamy brzusznej - przyczyną skierowania był stale utrzymujący się krwiak powłoki brzusznej. Badanie to wykonano 23 sierpnia 2013 roku. Podczas tego badania stwierdzono niejednorodną strukturę mięśni w okolicach przyczepów do lewego talerza biodrowego o cechach częściowego naderwania.

Dowód: Karta Informacyjna z leczenia szpitalnego Nr (...) Głównej (...) Szpitala (...) w N. - k. 24, historia choroby (...) Sp. z o.o. - k. 26-33, wynik badania USG D. z dnia 23.08.2013 r.,- k. 29, opinia biegłego W. S. - k. 193-194, 232, 245, opinia biegłego Z. C. - k. 242-

Mając na uwadze odległe terminy na podjęcie rehabilitacji w ramach środków finansowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia, a także z uwagi na towarzyszące urazowi dolegliwości bólowe W. P. podjął odpłatne leczenie w (...) w N.. Leczenie to powód rozpoczął 19 sierpnia 2013 roku. W trakcie tego leczenia W. P. stawiał się w przychodni na badaniach w dniach : 19.08.2013 r. , 26.08.2013 r., 02.09.2013 r., 10.09.2013 r. 18.09.2013 r., 26.09.2013 r., 08.10.2013 r., 17.10.2013 r., 29.10.2013 r. Dodatkowo 26 sierpnia został on skierowany do pracowni diagnostycznej w celu wykonania rezonansu magnetycznego miednicy.

W związku z urazami, których powód doznał na skutek wypadku pozostawał niezdolny do pracy zarobkowej do dnia 1 listopada 2013 roku czyli przez okres ponad 2 miesiące. W dniu 21 października 2013 roku W. P. był badany przez psychologa w celu stwierdzenia jego zdolności psychologicznej do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Wskutek wypadku powód doznał 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu pkt 94b rozporządzenia (...).

Dowód: historia choroby (...) Sp. z o.o. - k. k. 26-33, skierowanie do pracowni diagnostycznej z dnia. 26.08.2013 r. - k. 33, zaświadczenie lekarskie z dnia 29.10.2013 r. - k. 34, druki (...) za okres 19.08.2013 r. – 31. 10.2013 r. - k. 35-42, zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego - k. 70, orzeczenie psychologiczne nr 441/13 - k. 71

Na skutek wypadku z dnia 14 sierpnia 2013 roku W. P. nie doznał urazu kręgosłupa - kręgu Th 7. Zmiany opisane w badaniu MR w obrębie kręgu Th 7 są najpewniej następstwem procesu chorobowego - choroby S., a nie zmian pourazowych. Operacja przepukliny kręgosłupa lędźwiowego w 2008 roku nie miała wpływu na skutki wypadku z dnia 14.08.2013 roku, ani też wypadek nie spowodował pogorszenia stanu kręgosłupa. Zgłaszane przez powoda dolegliwości wynikają ze zmian chorobowych, a nie pourazowych.

Uraz kręgosłupa u powoda nie został zdiagnozowany podczas leczenia szpitalnego oraz nie zostały uznane za przyczynę jego niezdolności do pracy w okresie od 19.08.2013 r. do 1.11.2013 r. Również wyniki rezonansu magnetycznego nie dają podstaw do stwierdzenia, że W. P. doznał na skutek wypadku urazu kręgosłupa.

Dowód: - opinia biegłego W. S. - k. 193-194, 232, 245, opinia biegłego Z. C. - k. 242,

W związku z leczeniem i podjętą przez siebie rehabilitacją W. P. poniósł koszty w wysokości 1338, 80 złotych. Na ten koszt złożyły się koszty dojazdu w wysokości 638,80 groszy oraz koszty leczenia w prywatnej przychodni w wysokości 700 złotych.

Dowód: rachunki za usługi medyczne w przychodni (...) - k. 65-69, 73, rachunek za badanie psychologiczne w Centrum (...) w N. - k. 72, ksero dowodu rejestracyjnego samochodu W. P. - k. 76, 77, faktury za zakup oleju napędowego - k. 78-82

Powód przed wypadkiem pracował we W. prowadząc tam remonty. Powód miał podpisany kontrakt na wykonanie prac remontowych w M. w okresie od dnia 26.08.2013 roku do dnia 11.10.2013 roku. Kontrakt opiewał na kwotę 17950 euro za całość prac łącznie z materiałami i robocizną i kosztami pośrednimi. Do prac remontowych powód zatrudnił pracowników na czas wykonania konkretnego remontu. W wyniku urazów doznanych na skutek wypadku przez dwa miesiące nie mógł wykonywać swojej pracy zarobkowej, w wyniku czego nie wykonał on umówionego kontraktu. Biorąc pod uwagę przeciętny zysk powoda z ostatnich 12 miesięcy przed wypadkiem zarabiał on średnio 3745,62 złotych. Wskutek wypadku utracił on dochód w wysokości 7491,25 złotych.

Dowód: druki (...) za okres 19.08.2013 r. – 31. 10.2013 -k. 35-42, opinia prywatna doradcy podatkowego A. K. - k. 131-136, kontrakty powoda zawarte w ostatnich 12 miesiącach przed zdarzeniem i faktury VAT - k. 84-129, rejestr (...) 83.

W wyniku wypadku powód musiał zmienić tryb swojego życia. Nie może nosić on dużych ciężarów, w związku z czym nie może podejmować on wszystkich prac budowlanych, ma on także kłopoty z jazdą samochodem. Przed wypadkiem W. P. prowadził bardzo aktywny sposób życia. Biegał codziennie co najmniej godzinę dziennie, jeździł na rowerze, motorze. Obecnie musiał swoją aktywność fizyczną ograniczyć do absolutnego minimum.

Dowód: zeznania Powoda W. P. - nagranie z rozprawy z dnia 25.06.2015 roku - od 00:27:18 k. 181-181/v, zeznania świadka M. P.- nagranie z rozprawy z dnia 25.06.2015 roku - od 00:05:44 k. 180/v-181.

Samochód, którym kierował sprawca zdarzenia drogowego był w chwili wypadku ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W.. W dniu 28 grudnia 2012 roku nastąpiło połączenie spółek (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) S.A. z siedzibą w W. poprzez przeniesienie całego majątku spółki (...) S.A. na rzecz (...) S.A.

Dowód: bezsporne

Powód dokonał zgłoszenia szkody w pozwanym Towarzystwie (...) pismem z dnia 6.09.2013 roku, domagając się wypłaty odszkodowania w kwocie łącznej 10.000,00 zł. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 19.09.2013 r. przyznano na rzecz powoda kwotę 1300 zł. Pismem z dnia 23.09.2013 roku oraz 19.02.2014 roku powód wniósł odwołanie od decyzji z dnia 16 kwietnia 2013 r., żądając wypłacenia na jego rzecz dalszych kwot. Powodowi wypłacono także tytułem odszkodowania z tytułu utraconego zarobku kwotę 3745,62 złote.

Dowód: akta szkody - k. 164

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na zeznaniach powoda W. P., a także świadka M. P., a także opiniach biegłych lekarzy sądowych W. S. i Z. C. .

Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na okoliczność, że stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (art. 244 k.p.c.) oraz tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia (art. 245 k.p.c.). Korzystają one z domniemania autentyczności i prawdziwości. Treść lub forma tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Również Sąd po zapoznaniu się z ich treścią i formą nie powziął, co do nich żadnych wątpliwości.

Sąd podzielił w całości opinię biegłego sądowego W. S. gdyż była spójna i logiczna. Z opinii biegłego jasno wynika, iż brak jest związku pomiędzy uszkodzeniem kręgu Th 7 a przedmiotowym zdarzeniem. W tym kontekście niewiarygodne są w ocenie Sądu zeznania świadka P. B. wiążącego ten uraz z wypadkiem. W badaniach po wypadku nie rozpoznano uszkodzenia kręgu Th 7, uraz ten ujawnił się później i nie zostało wykazane by powód doznał go wskutek wypadku. Świadek jako lekarz prowadzący powoda po wypadku nie miał wiedzy co do ewentualnego stanu powoda przed zdarzeniem.

W tym kontekście na uwagę zasługuje opinia prywatna sporządzona na zlecenie powoda przez dr R. C., który wskazał, iż z dokumentacji medycznej powoda nie można stwierdzić czy zmiany trzonu Th 7 mają charakter pourazowy. Jednocześnie stopień uszczerbku na zdrowiu Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego Z. C., która została sporządzona na zlecenie Sądu. Sąd podzielił tę opinię w całości jako fachową i rzeczową. Wnioski tej opinii nie były kwestionowane przez strony postępowania.

W ocenie Sądu wiarygodne są zeznania powoda W. P. i świadka M. P. w zakresie zgodnym z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Za niewiarygodne i nieudowodnione uznał Sąd twierdzenia powoda, iż wskutek niewykonania kontraktu w okresie niezdolności do pracy powoda utracił on zarobek w kwocie około 10000 euro. Doświadczenie życiowe wskazuje, iż zysk na poziomie 60% jest niemożliwy do osiągnięcia przy pracach budowlanych. Poza jednak gołosłownymi twierdzeniami i własnymi wyliczeniami powód nie przedstawił żadnego dowodu na realne koszty które musiałby ponieść w związku z kontraktem w skutkiem czego za podstawę wyliczenia utraconego zarobku posłużyło ustalone w toku postępowania likwidacyjnego średnie miesięczne wynagrodzenie. Powód nie wykazał żadnym dowodem (art. 6 k.c.) by był w stanie uzyskać z kontraktu więcej niż kwota około 7000 złotych, przeciętnie uzyskiwana przez niego w ostatnim roku.

W ocenie Sądu brak podstaw do kwestionowania powyższych ustaleń.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. za 2003 roku, nr 124, poz. 1152), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, lub rozstrój zdrowia bądź też utrata zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 tej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu umowy ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu.

Art. 444 § 1 k.c. stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty.

Art. 445 § 1 k.c. stanowi natomiast, że w takich wypadkach sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zakres art. 445 k.c. w zw. z art. 444 k.c. obejmuje krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci na przykład niemożności wykonywania zawodu, wyłączenia z normalnego życia). Zadośćuczynienie ma na celu złagodzenie tych cierpień, zarówno już doznanych, jak i tych, które nastąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Krzywdą w rozumieniu art. 445 k.c. jest z reguły trwałe kalectwo poszkodowanego powodujące cierpienia fizyczne oraz ograniczenie ruchów i wykonywanie czynności życia codziennego..

Ponadto w wyroku z dnia 16 lipca 1997 roku, II CKN 273/97, niepubl.) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż zdrowie jest dobrem szczególnie cennym, a przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadkach ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do niepożądanego deprecjacji tego dobra.

W ocenie Sądu przyjąć należało, iż wypłacona tytułem zadośćuczynienia przez stronę pozwaną kwota 1300 złotych jest kwotą symboliczną zupełnie nie adekwatną do skutków wypadku z dnia 14.08.2013 roku i nie stanowi ekonomicznie odczuwalnej wartości. Jakkolwiek to zdarzenie nie ma dla powoda dalekosiężnych skutków, albowiem zarówno z dokumentacji medycznej jak i z opinii biegłego wynika, że leczenie zostało zakończone i rokowania na przyszłość są pomyślne, to w tamtym czasie, czyli w momencie wypadku powoda i całego procesu leczenia te skutki były dla powoda dolegliwe, co należało mieć w niniejszej sprawie na uwadze.

W dacie zdarzenia powód był zdrową, aktywną osobą. Prowadził prężnie działającą firmę. Wskutek zdarzenia przez dwa miesiące był całkowicie wyłączony z pracy zawodowej. Jednocześnie musiał i w późniejszym czasie zreorganizować swoje plany życiowe i ograniczyć prowadzoną przez siebie działalność. Na skutek wypadku utracił kontrakt i dotychczasowego kontrahenta od którego otrzymywał zlecenia i z którym współpracował. Wypadek miał wpływ zatem nie tylko na życie osobiste ale także na życie zawodowe powoda. W chwili obecnej powód odczuwa dolegliwości bólowe, nie może biegać, rzadko jeździ na rowerze. Mając powyższe na uwadze należało ocenić, iż kwota 8700 złotych ponad kwotę wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym będzie kwotą rekompensującą w pełni niemajątkowe skutki zdarzenia z dnia 14.08.2013 roku. Jednocześnie żądanie kwot wyższych Sąd uznał za nieuzasadnione. Nie zostało bowiem wykazane w postępowaniu, by uszkodzenie kręgu TH 7 było związane z przedmiotowym zdarzeniem. Takie okoliczności nie wynikają nawet z opinii R. C., którą powód przedstawił do akt. Z opinii biegłego S. wynika, iż zmiany te nie mają charakteru pourazowego, a także nie zostały rozpoznane w badaniach przeprowadzanych po wypadku przez co brak dowodu na powiązanie nawet pourazowego charakteru tej zmiany z przedmiotowym zdarzeniem.

Sąd uznał także za w pełni udowodnione żądanie przez powoda zasądzenia mu kwoty 1338 złotych tytułem odszkodowania na zasadzie art. 444 k.c. Powód w trakcie procesu za pomocą dokumentów prywatnych w wystarczający sposób udowodnił zarówno zaistnienie wydatków związanych z jego leczeniem i rehabilitacją, a także celowość tych wydatków. Sąd nie zgodził się z twierdzeniami strony pozwanej, że W. P. był zobowiązany do leczenia w państwowej służbie zdrowia. Długie oczekiwanie na podjęcie leczenia w ramach ubezpieczenia zdrowotnego mogło mieć bowiem negatywny wpływ na stan jego zdrowia i spowodować dla niego znacznie dotkliwsze skutki. Także koszty przejazdów naliczone przez powoda są uzasadnione. W toku leczenia powód przebył do placówek medycznych łącznie 734 km. Wizyty lekarskie mają potwierdzenie w dokumentacji medycznej. Powód poruszał się pojazdem o pojemności pow. 900 cm³ przez co należało uznać stawkę za km. 0,8358 zł. W związku z powyższym powodowi przysługuje zwrot kosztów dojazdu w kwocie 613,48 złotych. Jednocześnie za uzasadnione należało uznać żądanie kosztów wizyt lekarskich, które pozostawały w związku z przedmiotowym zdarzeniem i były uzasadnione. Koszt tych wizyt wyniósł 700 złotych.

W zakresie żądanych kwot utraconego zarobku wskazać należy, iż żądanie było uzasadnione jedynie w części. Art. 361 § 1k k.c. stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania i zaniechania z którego wynika szkoda. W dalszej części wskazanego przepisu statuowana jest także odpowiedzialność za korzyści które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby szkoda nie nastąpiła. Należy zaznaczyć jednak, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą korzyści te nie mogą być korzyściami hipotetycznymi zależnymi od spełnienia wielu niezależnych od siebie warunków niezwiązanych z samym wystąpieniem deliktu cywilnego. Dlatego też Sąd rozpatrując niniejszą sprawę uznał, że właściwym w niniejszej sprawie będzie przyznanie odszkodowania powodowi w kwocie równej jego średnim zarobkom przez okres jego niezdolności do wykonywania pracy zawodowej. Niezasadnym było zdaniem Sądu przyznanie mu odszkodowania w kwocie żądanej przez W. P.. Kwota ta nie została zdaniem Sądu w żaden sposób udowodniona. Przede wszystkim brak jest szczegółowego wykazania marży dla wykonawcy. Powód nie udokumentował w wystarczający sposób dokonanego przez siebie wyliczenia zysku. Dlatego Sąd uznał za przydatną do sprawy opinię prywatną sporządzoną na rzecz pozwanego. Autor tej opinii w sposób

skrupulatny dokonuje analizy stanu majątkowego przedsiębiorstwa powoda i wylicza jego średni miesięczny dochód. Zdaniem Sądu rozpoznającego tę sprawę Powodowi przysługiwało odszkodowanie za dwa miesiące, a nie jak chciał pozwany za jeden miesiąc niezdolności do pracy.

Odnosnie określenia daty wymagalności świadczenia a tym samym ustalenia daty, od której powód może się domagać odsetek, sąd orzekł na zasadzie art. 481 § 1 k.c. Odsetki ustawowe przysługują uprawnionemu za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia, niezależnie od tego czy wierzyciel poniósł szkodę i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Roszczenie odsetkowe zostało zasądzone od dnia następnego po dniu uznania szkody lub od dnia po upływie 30 dni od zgłoszenia żądania ubezpieczycielowi.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I, II, III i IV wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c., uznając, iż skoro roszczenie zostało uwzględnione w niewielkiej części a jednocześnie zależało ono od obrachunku Sądu należało koszty procesu wzajemnie znieść, tym bardziej, iż powód poniósł koszty wyższe związane także z opłatą od pozwu.

O powyższym orzeczono w pkt V wyroku.

Jednocześnie Sąd uznając za stosującą zasadę z art. 100 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach Sądowych w sprawach cywilnych, iż strony winny ponieść koszty wydatków po połowie. Na podstawie art. 108 k.p.c. wyliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu.

SSR Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

N., dnia 18 lipca 2016 roku

SSR Agnieszka Poręba